

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลโตนด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดและนายอำเภอศรีราชา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีการเลี้ยงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด และกำหนดให้เป็นสัตว์ควบคุมตามประกาศท้ายข้อบัญญัตินี้

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์หรือผู้ให้อาหารสัตว์นั้นเป็นประจำด้วย
“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่
ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้ง
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโตนด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“การขึ้นทะเบียน” หมายความว่า การยื่นคำขอจดทะเบียนที่ลงในเอกสาร และการนำเอกสาร
เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่จดทะเบียนไว้แล้วมาทำการบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐานและทำบัตรประจำตัว
ตามหนังสือประจำสัตว์

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยง
ตามประกาศท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง
ให้พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๑.๑) ที่หรือทางสาธารณะ

(๑.๒) สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เกินจำนวน ดังนี้

บริเวณข้างทางสาธารณะ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทเกินจำนวนที่เจ้าของสัตว์
สามารถควบคุมได้

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ
อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน (๑) และ (๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตั้งแต่
๑ ตัวขึ้นไป ต้องอยู่ภายใต้มาตรการในข้อ ๗

(๓.๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมวต้องอยู่ภายใต้หมวด
ว่าด้วยการขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยงและอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๓.๒.๑) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขและแมว โดยมีขนาด
เพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขและแมว มีแสงสว่างพอเพียงและการระบายอากาศที่เพียงพอ
มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๓.๒.๒) กรณีเป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือมีลักษณะ
ทางสายพันธุ์ที่ดุร้าย หรือมีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงซึ่งสุนัขและแมวนั้น
ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และต้องมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๓.๒.๓) ควบคุมสุนัขและแมวมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจาก
การควบคุม

(๓.๒.๔) ควบคุมสุนัขและแมวมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น
ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลาานาน เป็นต้น

(๓.๒.๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บ
สิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่
บริเวณใกล้เคียง

(๓.๒.๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวในส่วนของอาหาร
ความสะอาดและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวสัตว์ ถ้าเจ้าของไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขและแมวได้เป็นการชั่วคราว
จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขและแมวให้เป็นปกติสุข

(๓.๒.๗) เมื่อสุนัขและแมวตายเจ้าของสุนัขและแมวจะต้องกำจัด
ซากสุนัขและแมวให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้
โดยวิธีการที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขและแมวตาย

เนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันทีและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓.๒.๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือฉีดวัคซีนในสุนัขและแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขและแมวมาสู่คน

(๓.๒.๙) ในกรณีมีเหตุสงสัยว่าสุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของแยกสุนัขและแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓.๒.๑๐) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดตัวตลอดเวลา

(๓.๒.๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(๓.๒.๑๒) การนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือเป็นสุนัขและแมวซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขและแมวที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงรวมทั้งจับสายลากจูงตลอดเวลา หรือใส่อุปกรณ์ครอบปากด้วย

(๓.๓) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่มีกฎหมายเฉพาะให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และอย่างน้อยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๓.๓.๑) สัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ

(๑) สัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศ ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใด กำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้น ๆ จะต้องดำเนินการลงทะเบียน หรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้องในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้น ๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดตัวสัตว์นั้นตลอดเวลา

(๓.๓.๒) สัตว์ประเภทที่มีพิษ สัตว์ดุร้าย

(๑) สัตว์ประเภทที่มีพิษ และสัตว์ดุร้ายจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มิดชิด มั่นคง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิธีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หากปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงต้องรับผิดชอบ มิให้ทำร้ายผู้อื่น หรือทำความเสียหายต่อสิ่งของอันเป็นสาธารณะหรือทรัพย์สินอื่นใดของบุคคลอื่น ถ้าสัตว์นั้นถ่ายมูลต้องมีภาชนะเก็บมูลสัตว์เพื่อไม่ให้เกิดความสกปรกหรือก่อเหตุรำคาญเรื่องกลิ่นในพื้นที่สาธารณะหรือสถานที่ส่วนบุคคล

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบล

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์โดยเคร่งครัด ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้น โดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ายุ่เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๙ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๘ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้นต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชนโดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์น้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารซึ่งแสดงความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน

(๕) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม

เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการแยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายต่อสัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์และค่าอาหารสัตว์ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโตนด ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อหรืออาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีหรือเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดจะพิจารณาไล่เบี่ยงความผิด ตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๕ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้ง ให้เจ้าของสัตว์ทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสัปดาห์นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้โดยประกาศไว้ ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดหรือที่เปิดเผยเมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วไม่มีผู้ใดมาแสดงตัว เป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลโตนด

ข้อ ๑๖ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์

หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือที่หรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลใดตนใด ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

การขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยง

ข้อ ๑๙ กำหนดให้สัตว์เลี้ยงประเภทสุนัขและแมวเป็นสัตว์ที่ต้องขึ้นทะเบียน และให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องนำสุนัขและแมวไปขึ้นทะเบียน

เจ้าของสุนัขและแมวต้องนำเอกสารที่แสดงว่าตนเป็นเจ้าของสัตว์นั้นไปขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐ เจ้าของสุนัขและแมวต้องขึ้นทะเบียนภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดประกาศ กรณีสุนัขและแมวซึ่งเกิดก่อนวันครบกำหนดหนึ่งปีและมีอายุยังไม่ครบหกสัปดาห์ให้ผ่อนผันจนถึงวันที่สุนัขและแมวมีอายุครบหกสัปดาห์ต้องขึ้นทะเบียนทันทีที่สัตว์นั้นอยู่ในการครอบครอง

ข้อ ๒๑ สุนัขและแมวที่เกิดหลังจากวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดประกาศ เจ้าของสัตว์ต้องนำสุนัขและแมวไปขึ้นทะเบียนเมื่อมีอายุหกสัปดาห์ขึ้นไป

ข้อ ๒๒ ผู้มีสิทธิ์ขึ้นทะเบียนสุนัขและแมวต้องอยู่ในฐานะเจ้าบ้าน ในกรณีที่เจ้าของสุนัขและแมวมิได้เป็นเจ้าของบ้านต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้าน

ข้อ ๒๓ การขึ้นทะเบียนสุนัขและแมวต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่สุนัขและแมวอายุครบหกสัปดาห์ หรือย้ายเข้ามาเลี้ยงใหม่

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนให้เจ้าของสุนัขและแมวต้องยื่นคำขอพร้อมแนบเอกสาร ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของสุนัขและแมว
- (๒) ในกรณีที่เจ้าของสุนัขและแมวมิได้เป็นเจ้าของบ้านต้องมีหนังสือยินยอมจากเจ้าของบ้าน พร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของบ้าน
- (๓) ใบรับรองที่ระบุการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้ามาแล้วไม่เกินหนึ่งปี มีการระบุหมายเลขผลิตภัณฑ์วัคซีนและลงชื่อสัตวแพทย์ผู้ฉีดพร้อมเลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์หรือผู้ที่สัตวแพทย์มอบหมายให้ทำหน้าที่ฉีดวัคซีน (ถ้ามี)
- (๔) หนังสือมอบอำนาจในกรณีเจ้าของสุนัขและแมวไม่ได้มาดำเนินการเอง
- (๕) เอกสารอื่นใดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดหรือเห็นสมควร

ข้อ ๒๕ แบบคำร้องขอขึ้นทะเบียนสุนัขและแมว และบัตรประจำตัวของสุนัขและแมว ให้เป็นไปตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดกำหนด

เมื่อบัตรประจำตัวสุนัขและแมว สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้เจ้าของสุนัขและแมว แจ้งต่อกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดภายในสามสัปดาห์เพื่อทำบัตรใหม่

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดการขึ้นทะเบียน เช่น การย้ายสถานที่
เปลี่ยนเจ้าของหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของสุนัขและแมวต้องแจ้งต่อกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดภายในสามสิบวัน

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโตนดเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออกกระเปียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

นลินี บัวกล้า

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลโตนด

ประกาศกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยง
ทำยข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโตนด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโตนดกำหนดให้เป็นสัตว์ควบคุม ได้แก่

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) โค
- (๔) กระบือ
- (๕) แพะ
- (๖) แกะ
- (๗) ลา
- (๘) ล่อ
- (๙) สุกร
- (๑๐) สุนัข
- (๑๑) แมว
- (๑๒) ไก่
- (๑๓) เป็ด
- (๑๔) ห่าน
- (๑๕) นก
- (๑๖) จระเข้
- (๑๗) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ห้ามมิให้การเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโตนดโดยเด็ดขาด
ซึ่งกำหนดให้เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ได้แก่

- (๑) งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนหรือสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ